

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1115
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0834/A

Verzoekende partijen	1. de heer Eddy COUSIN, wonende te 1701 Itterbeek (Dilbeek), Rollestraat 352. mevrouw Carla STEENS, wonende te 1701 Itterbeek (Dilbeek), Oude Geraardsbergsebaan 123. de heer Robert VAN CAUWENBERGE, wonende te 1701 Itterbeek (Dilbeek), Oude Geraardsbergsebaan 6 vertegenwoordigd door de heer Peter WIELS, wonende te 1701 Itterbeek (Dilbeek), Plankenstraat 100
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Belanghebbende	de cvba COLIM vertegenwoordigd door advocaten Karen STRUYF en Yves LOIX met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 augustus 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 juli 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 11 augustus 2011 stilzwijgend afgewezen.

De verwerende partij heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 11 augustus 2011, waarbij aan de cvba COLIM (de belanghebbende) onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een polyvalent handelsgebouw met bijhorende parking, na het slopen van de bestaande bebouwing, haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 1701 Itterbeek (Dilbeek), Ninoofsesteenweg/Herdebeekstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A, nummers 140d, 104h en 104g.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het arrest nummer A/2015/0279 van 5 mei 2015 de beslissing van de verwerende partij van 22 december 2011, waarbij aan de belanghebbende een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een polyvalent handelsgebouw met bijhorende parking, na het slopen van de bestaande bebouwing, vernietigd en de verwerende partij bevolen, binnen een vervaltermijn van vier maanden vanaf de betekening van dit arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

De belanghebbende stelt tegen dit arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die dit cassatieberoep verwerpt met het arrest nummer 233.885 van 23 februari 2016.

2.

Met een beschikking van 27 juni 2017 stelt de voorzitter van de Raad vast dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist. De behandeling van de zaak wordt toegewezen aan de eerste kamer.

De verzoekende partijen en de verwerende partij dienen een nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de zitting van 8 augustus 2017.

De heer Peter WIELS en de heer Robert VAN CAUWENBERGE voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Karen STRUYF voert het woord voor de belanghebbende.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

De belanghebbende dient op 19 april 2011 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de bouw van een polyvalent handelsgebouw met bijhorende parking, na het slopen van de bestaande bebouwing” op de percelen gelegen te 1701 Itterbeek (Dilbeek), Ninoofsesteenweg/Herdebeekstraat zn.

De percelen liggen, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan ‘Halle – Vilvoorde - Asse’, in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 mei tot en met 9 juni 2011, dienen onder meer de verzoekende partijen één van de 35 bezwaarschriften in en wordt ook één petitielijst ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek verleent op 11 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de belanghebbende.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 20 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 december 2011 dat administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 22 december 2011 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 22 december 2011 ongegrond en verleent de verwerende partij, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partijen stellen tegen de beslissing van de verwerende partij van 22 december 2011 een vernietigingsberoep in bij de Raad.

Met het arrest van 5 mei 2015 met nummer A/2015/0279 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 22 december 2011 en beveelt de verwerende partij, binnen een vervaltermijn van vier maanden vanaf de betekening van het arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep.

De belanghebbende stelt tegen dit arrest cassatieberoep in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die dit verwerpt met het arrest met nummer 233.885 van 23 februari 2016.

2.

De verwerende partij herneemt de administratieve beroepsprocedure na de vernietiging door de Raad van de beslissing van 22 december 2011.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar informeert de verzoekende partijen met een aangetekende brief van 14 juli 2016 dat het administratief beroep stilzwijgend afgewezen is en dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 11 augustus 2011 haar rechtskracht herneemt.

Volgens de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft de verwerende partij pas op 8 juli 2016 een kopie ontvangen van het arrest met nummer 233.885 van 23 februari 2016 van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die het cassatieberoep van de belanghebbende verwerpt.

Door het verstrijken van de vervaltermijn van vier maanden om een nieuwe beslissing te nemen, wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen stilzwijgend afgewezen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 27 juni 2017 vast:

“ ...

Met een mededeling van 14 juli 2016 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partijen mee dat:

“Ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 5 mei 2015 diende de deputatie binnen een vervaltermijn van vier maanden een nieuwe beslissing te nemen. Tegen deze beslissing werd cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bij arrestnummer 233.855 van 23 februari 2016 heeft de Raad van State het cassatieberoep van NV Etablissements Franz Colruyt verworpen. Dit arrest werd echter nooit aan de deputatie betekend. Pas op 8 juli 2016 werd een kopie van dit arrest bezorgd.

Aangezien de vervaltermijn verstreken is, stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar u in kennis van het feit dat het beroep, ingediend door Cousin Eddy, Carla Steens, Van den Broeck Martine, Van Cauwenberghe Robert en Van Caelenberg Christiane, stilzwijgend is afgewezen.”

Met de bestreden beslissing van 14 juli 2016 wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen door de verwerende partij stilzwijgend geacht afgewezen te zijn.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van hun beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partijen steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is.

Deze onwettigheid kan de Raad er toe brengen de bestreden beslissing te vernietigen, onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

...”

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen in hun nota met opmerkingen:

“ ...

De verzoekende partijen zetten reeds in hun verzoekschrift tot vernietiging oa uiteen dat de bestreden kennisgeving en stilzwijgende beslissing niet te kennen doet geven of en hoe de bezwaren van de verzoekende partijen worden weerlegd, waardoor duidelijk niet wordt beantwoord aan het motiverings- en redelijkheidsbeginsel, en de beslissing om niet te beslissen over het administratief beroep ook aangetast is door een manifest motiveringsgebrek. Evenmin blijkt dit uit het dossier.

De verzoekende partijen onderschrijven dan ook ten volle de nota van beschikking van de RvVb dd. 27 juni 2017, en vragen de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer, zoals ook al toegelicht in hun verzoekschrift tot vernietiging.

...

2.

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen:

“ ...

In de bestuurlijke beslissing van 14 juli 2016 wordt echter uitdrukkelijk gesteld dat het beroep stilzwijgend wordt afgewezen, vermits verwerende partij geen beslissing genomen heeft binnen de opgelegde termijn van vier maanden na het arrest van 23 februari 2016 van de Raad van State. Verwerende partij werd immers pas op 8 juli 2016 van het bewuste cassatiearrest van de Raad van State in kennis gesteld (zij was niet in de cassatieprocedure tussengekomen waardoor zij niet van het arrest door de Raad van State in kennis is gesteld – zie stukkenbundel), reden waarom zij er zich van bewust was dat haar beslissingstermijn van vier maanden opnieuw was beginnen lopen. Op 14 juli 2016 kan verwerende partij dan ook nog maar enkel vaststellen dat de vervaltermijn om een nieuwe beslissing te nemen werd overschreden, waardoor haar bevoegdheid is uitgeput.

In de bestreden beslissing wordt dan ook afdoende gemotiveerd waarom het administratief beroep stilzwijgend wordt afgewezen. Zij kon geen beslissing meer nemen binnen de opgelegde vervaltermijn, reden waarom men verplicht is om, bij die vaststelling van laattijdigheid, het administratief beroep stilzwijgend af te wijzen overeenkomstig het toen nog van kracht zijnde art. 4.7.23, §2, 2^e lid VCRO.

Gezien de verwerende partij, overeenkomstig (het toen nog van kracht zijnde) art. 4.7.23, §2, 2^e lid VCRO, slechts over een gebonden bevoegdheid beschikte, nl. de verplichte betekening van de stilzwijgende weigering wegens het overschrijden van de decretale vervaltermijn, kon en diende zij deze beslissing niet verder te motiveren. De loutere verwijzing naar het verstrijken van de decretale vervaltermijn is dan ook een afdoende motivering van de bestreden beslissing. De motiveringsplicht werd dan ook niet geschonden.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het [bestuursrechts]college of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

1° het beroep doelloos is;

2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;

3° het [bestuursrechts]college klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

4° het beroep alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos of klaarblijkelijk onontvankelijk is, of dat de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is en of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partijen, ongemotiveerd de beroepsargumenten van de verzoekende partijen in de administratieve beroepsprocedure afwijst.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO moet een vergunningsaanvraag onder meer getoetst worden aan een goede ruimtelijke ordening, en dit met inachtneming van de in artikel 4.3.1, §2 VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten, en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer, zoals in dit dossier, een administratief beroep geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen, waardoor, wegens de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de aanvraag, is dat niet alleen een evidente schending van de motiveringsplicht, maar ook een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening.

Dat de verwerende partij, omdat zij niet tussengekomen is in die procedure, pas op 8 juli 2016 heeft vernomen dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, met het arrest met nummer 233.885 van 23 februari 2016 het cassatieberoep verworpen heeft, doet geen afbreuk aan het motiveringsgebrek en de vaststelling dat de verwerende partij haar beslissingstermijn overschreden heeft.

De verwerende partij schendt met de bestreden beslissing dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

3.

Het ambtshalve middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond.
2. De Raad vernietigt de met een aangetekende brief van 14 juli 2016 meegedeelde stilzwijgende weigeringsbeslissing van de verwerende partij, waardoor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 11 augustus 2011 haar rechtskracht herneemt.
3. De Raad beveelt de verwerende partij, binnen vier maanden vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 augustus 2017 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS